

Vliegen naar de Hollander?

Frikandellen en lekkerbekjes in Dresden

Achtergrond - 29 april 2008

(29 april 2008) Waarom vlieg je met de scholierenredactie van het DIA naar Dresden? Juist, om eens lekker op z'n Hollands te gaan eten. Dresden is namelijk in het bezit van een wel erg Nederlands klinkend restaurant: Der Fliegende Holländer, dat beweert "echte Hollandse kost" te serveren. Dat moesten wij natuurlijk eens onder de loep nemen!

Waarom zou men in Duitsland een typisch Nederlands restaurant neerzetten? Misschien omdat het bekend is dat Nederlanders hun 'typische' etenswaren niet kunnen missen als ze op vakantie gaan en daarom massaal pindakaas en stroopwafels meeslepen naar hun vakantiebestemming, of dat sommige Nederlanders bij aankomst op Schiphol naar de eerste de beste snackbar rennen om een frikandel te halen. Of misschien omdat een Nederlander naar Duitsland ging en het hem leuk leek om daar een Nederlands restaurant op te richten.

Dit laatste is het geval bij Der Fliegende Holländer. Samen met zijn vrouw heeft Bart Liedenbaum vier jaar geleden dit restaurant opgericht. Intussen heeft zijn inmiddels ex-vrouw de zaak helemaal overgenomen en hoewel zij Duits is, is het restaurant nog steeds oer-Hollands.

Het restaurant

Zodra je door de Weisse Gasse loopt, valt Der Fliegende Holländer op, zeker als je uit Nederland komt. Er hangt een groot bord voor de deur waar 'Open' op staat, en de menukaart - met krijt op borden geschreven - is ook in het Nederlands. Vandaag is 'lekkerbekje' in de aanbieding. Als je door de deur komt, word je spontaan bevangen door thuisgevoelens. Het eerste wat in het oog springt, is een enorme gele klomp met daarin een plant. Aan het plafond hangt, erg mooi gedaan, een fiets versierd met een soort kerstverlichting. Aan de muur hangen oude Nederlandse reclameplaten, en er is een schaatsende sportieveling geschilderd.

Kortom: de Nederlander voelt zich hier helemaal in zijn element, de Duitser is waarschijnlijk lichtelijk geamuseerd door deze 'buitenlandse' opmaak. Hoewel het restaurant dus al niet meer door een Nederlander gerund wordt, doet men er nog steeds alles aan om het zo authentiek mogelijk over te laten komen, en dat lukt

behoorlijk! Meer informatie over 'Der Fliegende Holländer' is bijvoorbeeld te vinden op - lees de link goed - www.biertje.de.

De Test

Natuurlijk waren wij als redactie het bokje, één avond zouden we bij 'Der Fliegende Holländer' eten en eens even kijken hoe Nederlands het eten nu daadwerkelijk was. Behoorlijk nieuwsgierig gingen we zitten (na eerst uitgebreid de klomp en de fiets aan het plafond bewonderd te hebben) en bestudeerden de menukaart.

Deze was al een feest op zichzelf, de verhalen die bij de gerechten geschreven waren, waren erg leerzaam. Zo ontdekten wij bijvoorbeeld dat de frikandel ten tijde dat de menukaart geschreven werd (ca. 3 jaar geleden) haar vijftigste verjaardag vierde. Redacteur Luuc stelde ook voor om een loflied op Gerrit de Vries, de uitvinder van de frikandel, te zingen, maar dat hebben we toch maar achterwege gelaten. Dit alles toont echter wel aan hoe veel wij over onze eigen frikandel geleerd hebben, en dat in Duitsland!

Het spreekt voor zich dat Luuc dan ook twee frikandellen met patat bestelde, Sarah, Marja en Jolijn namen pannenkoeken, Judith at kroketten op brood en Folke en Emsi gingen voor de kibbeling. Een gevarieerde keuze, zodat we veel verschillende dingen uit konden testen.

Het eten zag er om te beginnen geniaal uit: op elk bord prijkte vol trots een klein papieren rood-wit-blauw vlaggetje! De pannenkoeken zagen er lekker en ook 'Nederlands' uit, een beetje vreemd was wel dat op Jolijns pannenkoek "allemaal groene dingetjes" zaten... Dit bleken kruiden te zijn, waarop Jolijn zich verbaasd uitliet: "Wie doet er nou kruiden op pannenkoeken?!" Duitse koks dus.

De kroketten en de frikandellen bevielen goed, hoewel kroketten volgens ons toch echt op (wit)brood horen en niet op stokbrood. De lekkerbekjes waren ook erg smaakvol, ze waren niet echt als lekkerbekjes te herkennen - ze leken meer op kleine blokjes kibbeling, misschien was het dat ook wel gewoon - maar ze smaakten wel zo! De patat die we bij de meeste gerechten kregen, was erg dik en had veel weg van Belgische friet. Echt Nederlandse patat was het niet, maar het was ook zeker geen slappe Duitse friet!

Eindoordeel

Onze uiteindelijke conclusie over eten bij Der Fliegende Holländer is erg positief. Het eten is lekker, misschien niet op alle gebieden authentiek Hollands maar het komt toch zeker heel erg in de buurt!

Der Fliegende Holländer is een aanrader als je gezellig een hapje wilt eten en je als Nederlander een beetje 'thuis' wilt voelen, maar ook als je als Duitser of met wat voor nationaliteit dan ook een beetje benieuwd bent naar Nederlands eten. "Ja, het eten smaakt best Nederlands hè?" zei de serveerster met een oranje schort lachend. "De kroketten en frikandellen worden immers uit Nederland geïmporteerd!"

[Emsi Hansen](#) zit in de redactie van de Scholierenpagina van het Duitslandweb. Ze zit in 5 VWO van het [Willem Lodewijk Gymnasium](#) in Groningen.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3539/vliegen-naar-de-hollander>